

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов –заместник-кмет на Столична община

Относно:Изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца в общинските детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столичнаобщина, приета от Столичен общински съвет –обществено обсъждане юни 2020г.

Уважаеми г-н Чобанов,

Пиша, за да изразя абсолютното си несъгласие с вероятността за увеличение на броя деца в градински и яслени групи.

В продължение на 4 години се сблъскам с проблема „ много деца – малко персонал“. Дъщеря ми е четвърта друпа в държавна детска градина, където броят на децата е 37! Да- 37! Дъщеря ми ще е ученичка през септември, НО тя не е готова за училище. Учебният процес е просто фиктивен. Учителите са падари, чиято основна работа е да предпазят децата от физически инциденти. Но инциденти се случват! Дъщеря ми не може да говори нормално, тя крещи. Дъщеря ми не знае песнички и стихчета, но знае как да се предпази от леляк към нея молив. Днешната детската градина учи децата ни как да оцеляват. Това са ценни качества, ако се налага да живеем в джунглата. А може би точно там живеем ?!

В този ред на мисли има следните въпроси:

Г-н Чобанов, наистина ли смятате, че е нормално две жени да отглеждат 30 тригодишни хлапета, а в същото време родителите да изискваме от тях да бъдат спокойни, да не викат, да обгрижват децата?

Едва ли има нормален човек, който да се справи с напрежението от работа с толкова много деца на такава възраст. В социалните мрежи и по телевизията постоянно се въртят видеа, на които виждаме малтретирани или унижавани деца. Мислите ли , че персоналът, носи отговорност за тези случаи? Аз мисля,че отговорността е Ваша, поставяйки ги да работят в такива условия.

Г-н Чобанов, наистина ли трябва да се надяваме да има болни деца, за да има място за спане, игра и някакъв учебен процес за собственото?

Аргументът ниска посещаемост е абсолютна подигравка с родители, учители и деца. В първите една - две години намаления брой деца, дължащ се на често боледуване, говори именно за прекомерно големия брой деца, натъпкани на едно място. А какво се случва, ако децата се окажат здрави и не боледуват? Какво се случва в предучилищните групи, когато вече имат създаден имунитет, когато посещаемостта е „задължителна“? Моля, не замазвайте очите ни с лъжливи данни. Родителите виждаме какво се случва. Ние сме част от цялото.

Г-н Чобанов, не смятате ли, че увреждате децата?

Наздравословният шум, липсата на грижа и внимание, създават както физически, така и психически проблеми при малките хора. Моля мислете и в тази насока!

Г-н Чобанов, в условията на световна здравна криза, увеличения брой деца в група ли е най-ефикасното решение за справяне с дългогодишния проблем – недостик на места в детските заведения?

Когато кандидатствахме преди 4 години, проблемът пак беше на лице. Пак имаше жребии, пак имаше неприети деца.

Тази година кандидатствах и с второто си дете. То също имаше късмет. От есента ще посещава детска градина! Бях щастлива, че има промяна, че децата ще са 25 и че наистина ще получи това, което му се полага – предучилищно образование.

Виждам, че се обмисля връщане на предишното безумие. Моля Ви, мислете, допитвайте се, не ни тъпчете, не ни игнорирайте! Решението е едно – **СТРОИТЕЛСТВО!**

С уважение,

Цветелина Димитрова